

[Bernhard Baunsgaard]

mer med belysning af det ved lovforslagets fremsættelse, kunne tyde på, at man ikke vil give folketinget en mulighed for at beregne det på forhånd. Nu skal vi vel have udvalgsarbejde en uges tid, og så skal vi i huj og hast – utilbørlig hast – gennemføre forslaget, så der ikke bliver tid til at drøfte de enkelte problemer ordentligt igennem. Jeg føler mig ikke overbevist om, at denne nedvurdering af grundværdierne bare er sket af hensyn til landliggerkommuner; jeg føler, at der vist sker meget mere med det. At man ikke fra de enkelte partiers side har kunnet sætte sig ind i det, det er vel oplagt.

Må jeg derefter vende mig til forslaget om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. Man taler pænt om de socialt betingede udgiftsbehov. Derefter slår man sig selv for munden og siger: men der er jo også andre hensyn, som skal tages, og derfor kan man ikke uden videre gå ind for det. Jeg tror, at det ville have været gavnligt, om man havde fremsat dette forslag i begyndelsen af en samling, så folketinget havde haft blot nogen chance for at sætte sig ind i det. Jeg kan naturligvis være tilfreds med, at man ikke har brugt netop den del af udgiftsbehovet, som vedrører lønudgifterne, eftersom disse jo ikke er objektive. Vi ved, at adskillige kommuner – ikke mindst Københavns kommune – opererer med særlige kommunale løntilskud i form af opnormering af stillinger, sammenlignet med det øvrige land.

Måtte jeg derefter, da min tid nu er ved at være opbrugt, sige, at man har forsøgt her fra indenrigsministerens side at give noget på de mest nødvendige områder og til de mest trængende kommuner. De mest påtrængende skavanker er der rettet på, men man har ikke fornemmelsen af, at dette forslag er et resultat af en virkelig saglig afvejning, snarere af, at det er det, der politisk har været muligt mellem de to regeringspartier. Det mest fortrøstende for mig er, at man lover fra indenrigsministerens side, at man vil fortsætte arbejdet med at finde frem til noget. Jeg har stærkt på fornemmelsen, at der i sådan en politisk afgørelse meget vel kan være truffet aftaler, der viser sig ødelæggende i det lange løb. Den socialdemokratiske ordførers udtalelse om grundig udvalgsbehandling kan jo kun høre hjemme i fantasiens verden, ligesom venstres ordførers påstand om, at vi ik-

ke nærmer os en enhedsskat, naturligvis hører hjemme i samme drømmeverden.

Honoré (KrF):

Det er vanskeligt at forbinde realiteter med regeringens målsætning om et samarbejde med folketinget, når regeringen fremlægger et så omfattende kompleks til færdigbehandling i løbet af en uges tid. Det er, som adskillige ordførere har været inde på, dybt utilfredsstillende arbejdsvilkår at byde os, hvortil kommer, at det naturligvis vanskeliggør kommunernes egen planlægning, at folketinget således tvinges til at mishandle kommunernes planlægningsbestræbelser.

Et af de betydeligste forslag om ændring vedrører de sociale kriterier, og her er der tale om bl. a. børn af enlige forsørgere og enlige ældre. Vi er alle klar over, at der her foreligger et alvorligt problem menneskeligt og økonomisk, et problem, som der naturligvis må gøres noget ved, men det må også ses i et videre perspektiv. Denne regering har – så vidt jeg kan se – ikke vist vilje til en konstruktiv familiepolitik, der kunne styrke ægteskab og familie og derved forebygge opståelsen af nogle af disse problemer. Tværtimod straffer man ægteskab, straffer man familien skattemæssigt og tilskudsmæssigt. Hr. Bollmann havde en interessant bemærkning vedrørende dette spørgsmål, idet han spurgte, om reglen ikke kunne have en selvforstærkende virkning. For mig at se ser det ud til, at en virkning af dette forslag er, at de kommuner, der har overvejende traditionelle familieforhold, baseret på kernefamilien, kommer til at betale mere til de kommuner og amtskommuner, hvor befolkningen, bl. a. tilskyndet af lovgivningen, eksperimenterer, som man siger, med forskellige samlivsformer. Derfor vil jeg gerne spørge indenrigsministeren: er dette lovkompleks med disse sociale kriterier efter ministerens opfattelse familiepolitisk neutralt, eller vil det opmuntre til en fortsat svækkelse af ægteskabet og kernefamilien? Vi frygter i kristeligt folkeparti, at forslaget kan forstærke den ægteskabs- og familienedbrydende tendens, som findes i samfundet, og som opmuntres af visse dele af lovgivningen.

Hvad angår hovedstadsområdet er vi naturligvis også opmærksomme på Københavns problemer og ville i og for sig også gerne